

som skulde virke i tredobbelt Retning, eller rettere, da det neppe vilde være praktisk, at der skulde nedfattes tre forskellige Kommissioner. Den ene Kommission var den, som formentlig burde nedfattes for at undersøge, hvorvidt det kunde tilskrives nogen Enkelt eller Regjerings-systemet paa St. Croix, at Opstanden udbrød. Der er meget Dunkelt i denne Sag. Jeg understreger i saa Henseende, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville) sagde igaar om, at man vel skulde vogte sig for at at fælde overlede Domme, for at fæste Iltro til de Nygter, der snige sig omkring i Krogene. Men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa et enkelt Aftskykke, som foreligger, og som ganske vist beskriver den Situation paa en meget omstændelig Maade, der saa at sige var Udgangspunktet for hele Opstanden, nemlig en Beretning fra den konstituerede Politimester i Frederiksted, Rübner-Peterfen. Af hans Beretning ser man, hvilken Styrke han havde til sin Naadighed den 1ste Oktober. Denne Dag, som man veed, er en meget farlig Dag, idet det er Skiftetiden, hvor alle Landarbejdere famles i Byen Frederiksted. Jeg tror ikke, han var stort bedre stillet end Lørdensjold, der, som bekendt, kun havde een Mand, og han græd. Politimesteren her havde maaste to Mand (Berg: Som ikke græd —), som ikke græd, og det er aldeles piensynligt, at det er en altsfor ringe Styrke til at holde Styr paa en af Rom ophidsset Befolkning. Imidlertid tror jeg, at hvis man da strax havde haft Konduite nok til at vise Folk, at den Landarbejder, som fandtes saaret, ikke var slaet af Politiet og ikke var død; hvis man havde viist det Fruentimmer — jeg husker ikke, hvad hun hed, lad os kalde hende Mary Madness — som mistænkte Politiet for at have pryglet denne Mand til Døde, havde viist hende og hendes Medarbejder under Opstanden — jeg tror, han hed Lagrange — at de toge fejl, saa er det muligt, at selve Opstanden slet ikke var kommet. Det skal jeg imidlertid lade staa hen; men jeg indrømmer, at det er rigtigt og nødvendigt, at der bliver nedsat en Kommission til at bedømme alle Autoriteternes Færd paa den Tid. Det er Noget, der sædvanlig sker, naar en stor Ulykke indtræder, som mulig kan tilskrives enkelte Personer. — Den anden Kommission, som det ærede Medlem syntes at ønske skulde nedfattes, havde en langt videre gaaende

Betydning. Det ser ud, som om det ærede Medlem ønsker, at en saadan Kommission skulde tage under Overveelse, hvilket Regjeringsystem der skal følges paa Den. Det ærede Medlem synes, som saa mange af os Andre, at være sikker paa, at det nuværende System ikke duer. Dette vilde blive et meget omfattende Hverv for en Kommission, og jeg tvivler om, at man kunde finde Kræfter dertil. Jeg tror, at det i saa Henseende bør ligge i Regjeringens Haand at foretage en Systemforandring. Jeg tror ikke, at en Kommission, der mulig kunde arbejde i mange Aar, og engang ende med at fremkomme med et mer eller mindre motiveret Forslag i den Henseende, vilde være den rette Udvei. Det vilde vist være en altsfor langsom Vei til at indføre de nødvendige Forbedringer i Regjeringsystemet derovre. — Den tredje Kommission, der kunde være Tale om, og som jeg efter min Mening maa anse for aldeles nødvendig, skulde have det Hverv at bedømme den lidte Skade, dels i Plantagerne, dels i Frederiksted. Jeg gaar nemlig ud fra, at disse Plantageeiere, disse Borgere, som uden egen Skyld have mistet deres Bøtger og lidt Skade paa deres Eiendom, have et berettiget Krav paa i det Mindste delvis Erstatning fra den danske Statskasse. Det er denne Kommission, jeg mener, bør nedfattes. Men jeg tror slet ikke, at det er det ærede Finansudvalgs Sag at virke til en sliig Kommissions Nedsettelse, og jeg kan ikke se, at det af den Grund er rigtigt at vise Sagen tilbage til Udvalget. Skulde der imidlertid fremkomme andre Grunde dertil, forbeholder jeg mig at tage disse Grunde ad notam.

Formanden (Krabbe): Jeg finder Anledning til at gjøre ærede Talere opmærksom paa, at Forhandlingen om Sagens Realitet vil blive gjenoptagen, hvis Forslaget om Sagens Tilbagevisning forkastes, strax, — hvis det vedtages, paa et senere Standpunkt.

Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgfreds har Ordet.

M. W. Jensen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds har Ordet.

Ville: Jeg skal søge ganske kort at bringe